

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Isin Metin

διεύθυνση ορχήστρας

Ζαχαρίας Σπυριδάκης

κρητική λύρα

σε έργα:

Ulvi Cemal Erkin

Γιάννη Μαρκόπουλου

Maurice Ravel

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

12 Παρασκευή
Νοεμβρίου 2010

Ώρα Έναρξης:

21:00

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Χρυσάνθη Αραπάκη
Ευσταθία Μαυρίδου - Γκουτζίκα

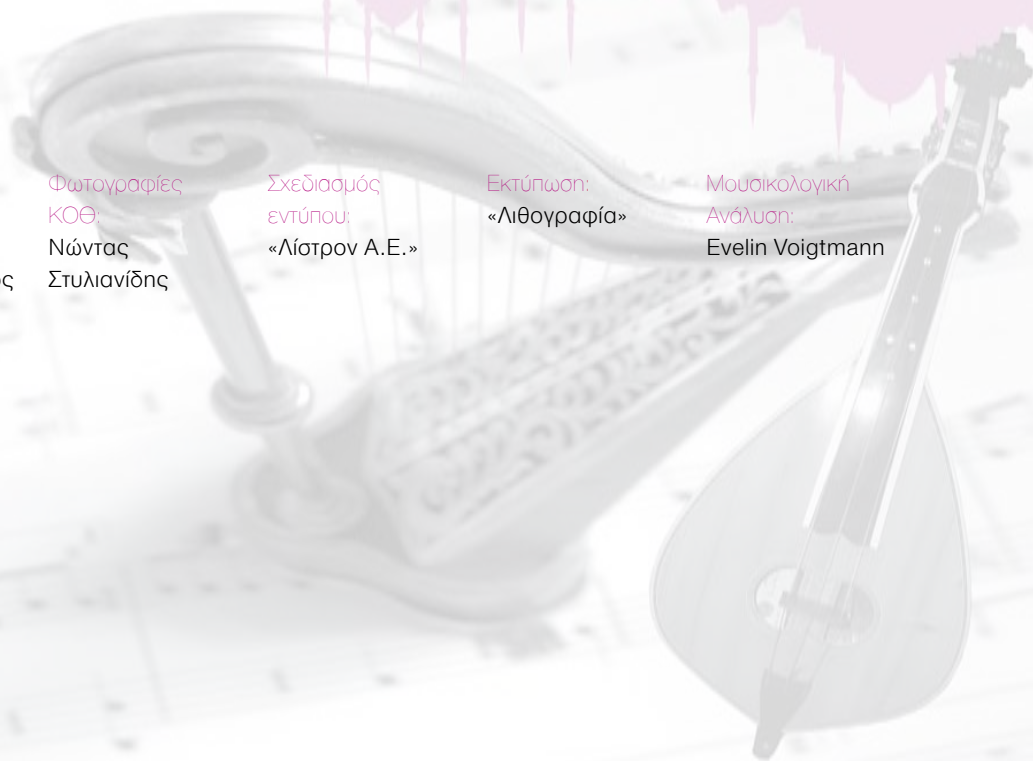
Συντονισμός -
επιμέλεια ύλης:
Βαγγέλης
Γιασμακόπουλος

Φωτογραφίες
ΚΟΘ:
Νώντας
Στυλιανίδης

Σχεδιασμός
εντύπου:
«Λίστρον Α.Ε.»

Εκτύπωση:
«Λιθογραφία»

Μουσικολογική
Ανάλυση:
Evelin Voigtmann

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

Ώρα Έναρξης: 21:00

διεύθυνση ορχήστρας

Isin Metin

Ulvi Cemal Erkin (1906 - 1972)

Köçekçe

Χορευτική Ραψωδία για ορχήστρα (10')

κρητική λύρα

Ζαχαρίας Σπυριδάκης

Γιάννης Μαρκόπουλος (1939)

Από το έργο 24 Πυρρίσιοι Χοροί:
Πυρρίσιος χορός, αρ. 13 "Νέμεσις" (7')
Φλάουτο: **Νικολός Δημόπουλος**

Κοντσέρτο - Ραψωδία
για κρητική λύρα και ορχήστρα (18')

Maurice Ravel (1875 - 1937)

La Valse (18')

Valses Nobles et Sentimentales (20')

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1966. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλάτσος, ο Κάρλος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιάσος, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται σε περίπου εκατόν είκοσι μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου κλπ, δραστηριότητες που έχουν

προσελκύσει νέο κοινό στην ορχήστρα κατά τα τελευταία χρόνια. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS. Στις πρόσφατές της παραγωγές εντάσσεται η ηχογράφηση των Κοντσέρτων αρ. 3 και 4 του Μπετόβεν με σολίστα τον Aldo Ciccolini (EMI Classics).

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, J. Carreras, L. Pavarotti, S. Accardo, J. Anderson, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, L. Berman, P. Fournier, B. L. Gelber, N. Gutman, J. Horenstein, A. Khatchaturian, L. Kogan, E. Kurtz, N. Magalov, M. Maisky, Ch. Mandel, S. Mintz, W. Nelson, I. Pogorelich, R. Ricci, M. Rostropovich, G. Shaham, Y. Simonov, V. Spinaikov, V. Tretjakov, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Κ. Κατσαρής, Θ. Κερκέζος, Κ. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τρίμος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται επίσης στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια»-Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclectic-Βαλένθια κ.ά.).

Το Φεβρουάριο του 2007 η παραγωγή της ΚΟΘ "Impressions for saxophone and orchestra", με σολίστα τον Θεόδωρο Κερκέζο, απέσπασε το βραβείο ποιότητας δισκογραφίας Pizzicato "Supersonic" και προτάθηκε από τη NAXOS για δύο υποψηφιότητες βραβείων "Grammy". Το Δεκέμβριο του 2007 πραγματοποίησε μια ιστορική συναυλία στην Αίθουσα Συναυλιών της Απαγορευμένης Πόλης του Πεκίνου, αφιερωμένη στο Ν. Καζαντζάκη, στο πλαίσιο του πολιτιστικού έτους της Ελλάδας στην Κίνα.

Τον Ιούνιο του 2008 κυκλοφόρησε στη διεθνή αγορά το νέο CD της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης με έργα του Ν. Σκαλκώτα, σε συνεργασία με τη δισκογραφική εταιρεία BIS, το οποίο περιλαμβάνει και πρώτες παγκόσμιες ηχογραφήσεις. Επίσης, τον Απρίλιο του 2009 κυκλοφόρησε το τρίτο CD της ορχήστρας με έργα του Ildebrando Pizzetti από την εταιρεία NAXOS, το οποίο αποτελεί παγκόσμια πρώτη ηχογράφηση έργων του Ιταλού συνθέτη. Το CD, με έργα εμπνευσμένα από την ελληνική θεματολογία, απέσπασε την τιμητική διάκριση σε δισκογραφική εργασία ελληνικού ενδιαφέροντος που απένειμε τον Δεκέμβριο του 2009 η Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών.

Τον Απρίλιο του 2009 η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε μια ιστορική εμφάνιση στην αίθουσα Smetana Hall της τσεχικής πρωτεύουσας, συμπράττοντας με τη Φιλαρμονική Χωρωδία της Πράγας και ερμηνεύοντας το Requiem του G. Verdi. Τον Νοέμβριο του 2009 εμφανίστηκε στην Ιταλία, στο Θέατρο Μαντσόνι στην Πιστόια και στο Θέατρο Βέρντι στη Φλωρεντία και τον Οκτώβριο του 2010 στο Konzerthaus στο Βερολίνο.

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.tssso.gr

Isin Metin

Διευθυντής ορχήστρας

Ο Isin Metin ξεκίνησε σε νεαρή ηλικία τη μουσική του εκπαίδευση στην Κωνσταντινούπολη. Επιδεικνύοντας μεγάλο ταλέντο στη σύνθεση, το 1987 έγινε δεκτός στο Πανεπιστήμιο του Bilkent, στο Τμήμα Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών. Ο Metin σπούδασε σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας με τους Sami Hatiroglu, Wojciech Szalinski και Bujor Hoinic. Παρακολούθησε πλήθος σεμιναρίων και master-classes, ενώ κατά την περίοδο 1993 - 94 συνεργάστηκε με τον επιφανή συνθέτη Arif Melikon. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο Bilkent λαμβάνοντας το 2001 διδακτορικό δίπλωμα (PhD) στη σύνθεση και τη διεύθυνση ορχήστρας.

Το 2003 ο Isin Metin διορίστηκε καλλιτεχνικός διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας του Bilkent, της πλέον αναγνωρισμένης μόνιμης ιδιωτικής ορχήστρας της Τουρκίας. Ο Metin τρόποποίησε και επανασχεδίασε το πρόγραμμα της ορχήστρας, συμπεριλαμβάνοντας κονσέρτα και ηχογραφήσεις μεγάλων ορχηστρικών έργων, καθώς και αριστουργήματα τούρκων συνθετών ερμηνευμένα από καλλιτέχνες διεθνούς φήμης. Ο Metin διήυθνε επίσης έργα τούρκων συνθετών εκτελεσμένα από καλλιτέχνες παγκοσμίου φήμης τα οποία και ηχογράφησε σε γνωστές δισκογραφικές εταιρίες διεθνούς εμβέλειας.

Το 2005 η Ορχήστρα πραγματοποίησε την πρώτη της περιοδεία στην Ιαπωνία ενώ τώρα σχεδιάζει εμφανίσεις σε Γαλλία, Ελλάδα, Ισραήλ και Κίνα, αλλά και σε ολόκληρη σχεδόν την Ανατολία. Το 2003 ο Metin εγκαινίασε τη σειρά Rising Star soloists για νεαρούς σολίστες (ηλικίας 5 έως 18 ετών). Το πρόγραμμα εμπλούτισαν ειδικά εκπαιδευτικά αλλά και φιλανθρωπικά κονσέρτα στο πλαίσιο σημαντικών και μακροπρόθεσμων συνεργασιών με ΜΚΟ και ιδρύματα, όπως η UNICEF, το LOSEV (ιδρυμα για παιδιά με λευχαιμία στην Τουρκία) αλλά και Διεθνή Φεστιβάλ Μουσικής, όπως αυτά της Άγκυρας, της Μερσίνης, της Κωνσταντινούπολης και της Απάλειας. Το 2009 τόσο τα μέλη της Συμφωνικής Ορχήστρας του Bilkent όσο και ο διευθυντής της, Isin Metin, ανακηρύχθηκαν σε Πρεσβευτές καλής θελήσεως της UNICEF από τη UNICEF Τουρκίας.

Ως καλλιτεχνικός διευθυντής, ο Metin ανέπτυξε δεσμούς με σημαντικά πολιτιστικά κέντρα και οργανισμούς τόσο της Τουρκίας όσο και του εξωτερικού. Κατά τη διάρκεια της θητείας του, το κοινό του Bilkent είχε την ευκαιρία να απολαύσει σολίστες και διευθυντές ορχήστρας, όπως οι Valery Afanassiev, Vladimir Ashkenazy, Alison Balsom, Jean-Claude Casadesus, Han-Na Chang, Nikolai Demidenko, Vladimir Fedoseyev, Olga Kern, Lang Lang, Elisabeth Leonskaja, Mischa Maisky, Christiane Oelze, Mihail Pletnev, Viktoria Postnikova, Vadim Repin, Gennady Rozhdestvensky, Fazıl Say, Sayaka Shoji, Akiko Suwanai, the Rome and Bulgarian State Philharmonic και Radio Choirs μαζί με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Bilkent. Εμπλούτισε με νέα στοιχεία το πρόγραμμα το οποίο απαρτιζόταν έργα συνθετών, όπως Mozart, Brahms, Saygun, αλλά και ραδιοφωνικές μεταδόσεις κονσέρτων καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και DVD με συλλογές όλων των συναυλιών στο Bilkent.

Γνωστή για τις ερμηνείες της ήδη από το ξεκίνημά της, η εταιρία της ορχήστρας, BMP, κυκλοφόρησε πλήθος CD τα οποία έγιναν δεκτά με θέρμη από το τουρκικό κοινό. Με πρωτοβουλία του Metin, η ορχήστρα ξεκίνησε να ηχογραφεί για λογαριασμό μεγάλων δισκογραφικών εταιριών, όπως οι EMI, CPO, Naxos, ALPHA και IMAJ. Το 2005 η Συμφωνική Ορχήστρα του Bilkent κυκλοφόρησε το πρώτο CD με την EMI και έγινε το πρώτο τουρκικό μουσικό σύνολο που απευθύνθηκε στο διεθνές κοινό μέσω πολύ γνωστών δισκογραφικών εταιριών. Η ορχήστρα έχει στο ενεργητικό της περισσότερα από 50 CD τα οποία διατίθενται παγκοσμίως.

Ο Isin Metin διήυθνε τη Χορωδία Νέων του Bilkent κατά την περίοδο 1992 - 97, αποσπώντας το European Grand Prix. Εμφανίζεται συχνά ως επισκέπτης διευθυντής ορχήστρας σε κρατικές και ιδιωτικές ορχήστρες της πατρίδας του και διατηρεί μακρόχρονη συνεργασία με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Εσκή Σεχίρ, της οποίας υπήρξε καλλιτεχνικός σύμβουλος και ιδρυτικός μουσικός διευθυντής το 2002. Από το 2005 συνεργάζεται με τη Συμφωνική Ορχήστρα Νέων του Bilkent, ενώ το 2004 ίδρυσε το μουσικό σύνολο Bilkent Virtuosi. Ο Metin υπήρξε συνιδρυτής της ελληνοτουρκικής Ορχήστρας Νέων το 2008 την οποία διήυθνε κατά τη διάρκεια των εμφανίσεών της στην Ελλάδα το 2009. Διήυθνε επίσης την Παγκόσμια Ορχήστρα Νέων κατά την περιοδεία της το 2007. Από το 1996 υπό τη μαγκέτα του Metin ως επισκέπτη μαέστρου έχουν ερμηνεύσει γνωστές ορχήστρες από όλον τον κόσμο (Radio Symphony Orchestra, Τίρανα - Αλβανία, National Philharmonic Orchestra, Μπακού - Αζερμπαϊτζάν, New

Russian Philharmonic, Μόσχα - Ρωσία, Murcia Philharmonic – Ισπανία, Odessa Philharmonic – Ουκρανία). Κατά την περίοδο 2010 - 11 έχει κληθεί να διευθύνει σε Αυστραλία, Αυστρία, Κίνα, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Μαυροβούνιο, Ρωσία, Ισπανία, Ταιβάν και στην πατρίδα του, την Τουρκία. Ο Metin εμφανίζεται επίσης σε φεστιβάλ και χώρους, όπως τα Ankara International Music Festival, Afyon Music Festival, Bodrum D-Marin International Festival, Mersin International Festival, Phaselis Music Festival, Istanbul Is-Sanat Concert Hall σε μεγάλες τουρκικές πόλεις, όπως Κωνσταντινούπολη και Άγκυρα.

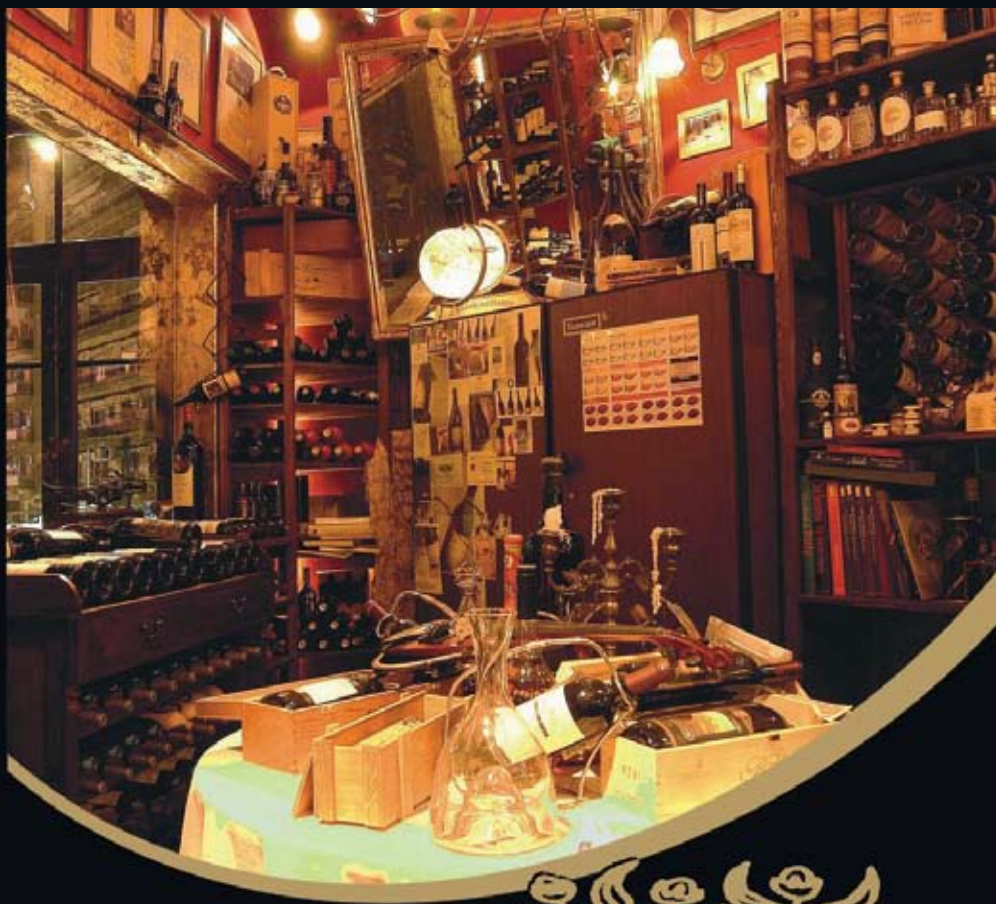
Μερικές αξιολογές κριτικές που έχει λάβει από τον ξένο Τύπο κατά τη διάρκεια των συναυλιών του στο εξωτερικό αναφέρουν:

- «Με τη φρέσκια αγνότητα και το πάθος του, έχει γοητεύσει μουσικούς, κοινό και κυριολεκτικά ολόκληρη την πόλη καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδας. Πίσω από τη ντελικία και ανεπιτήδευτη τεχνική του κρύβεται ένα εντυπωσιακά υψηλό επίπεδο ελέγχου».

- «Αποδίδοντας πιστά το μουσικό κείμενο, καταφέρνει να παρουσιάσει ένα τόσο γνωστό έργο προσδίδοντάς του νεανική φρεσκάδα... και αποκαλύπτοντάς μας την καλά κρυμμένη ομορφιά των προθέσεων του συνθέτη. Φαινόταν ότι απολάμβανε και ο ίδιος κάθε νότα, δίνοντας τον τόνο στην ορχήστρα και μεταφέροντας στο κοινό μια απίστευτη ενέργεια, την ενέργεια της νιότης ενός ήδη φτασμένου μαέστρου. Και η ορχήστρα του το ανταπέδωσε απλόχερα με μια συχορδία *re matzore fortissimo*, ενώ ο ίδιος υποκλινόταν μετά το τελευταίο ανκόρ και η χορωδία τραγουδούσε ρυθμικά «Εύγε Μαέστρο! Να ξανάρθεις σύντομα» υπό τις επευφημίες του κοινού. Έφυγε από τη σκηνή πιάνοντας από το χέρι τον αρχιμουσικό για να συνοδεύσουν μαζί την ορχήστρα προς την έξοδο... αφήνοντας κατά μέρους το κλισέ που θέλει τους συνθέτες από την Άγκυρα, παραδοσιακά ονομι.

Παράλληλα με τη διεύθυνση κονσέρτων και τις ηχογραφήσεις με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Bilkent και στο εξωτερικό, ο Metin είναι επίσης γνωστός μέσω των συνθέσεών του. Μεταξύ των έργων του που έχουν κυκλοφορήσει είναι τα “Concerto for Violin”, Symphonies no.1 and No.2, Symphonic Movement “Intuitions”, Symphonic Sketches, String Quartets, “Music for Choir and Strings”, “Miniatures” και “Suites”. Ο Metin έχει διακριθεί με πλήθος σημαντικών βραβείων για τα επιτεύγματα και τη συνεισφορά του στην καλλιτεχνική σκηνή σε Τουρκία και εξωτερικό, όπως με το αργυρό βραβείο του Ιδρύματος Μουσικής “Sevda & Cenap And” και το βραβείο του Διεθνούς Ιδρύματος Μουσικής της Μερσίνης “Hanri Atat”.

Επί του παρόντος, ο İşin Metin ακολουθεί ένα πολυάσχολο πρόγραμμα ως διευθυντής της Ορχήστρας με έκτακτες εμφανίσεις εντός και εκτός Τουρκίας. Διατελεί χρέη Αναπληρωτή Καθηγητή στο Τμήμα Σύνθεσης και Διεύθυνσης Ορχήστρας, Κοσμήτορας στο Τμήμα Μουσικής και Λαοσαστικών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Bilkent, καθώς και Καλλιτεχνικού Διευθυντή και Διευθυντή Ορχήστρας της Συμφωνικής του Bilkent.

μανδραγόρας

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

www.bistrot-mandragoras.gr

restmandragoras@yahoo.gr

Μητροπόλεως 98, 1^{ος} όροφος, Θεσσαλονίκη, τηλ. & fax: 231 0285372

Στηρίζοντας τον πολιτισμό
της πόλης
ο Μανδραγόρας,
ως χορηγός των εκδηλώσεων
της ΚΟΘ για τη σεζόν 2010 - 11,
προσφέρει στους θεατές
μετά το τέλος κάθε παράστασης
20% έκπτωση.
(Απαιτείται η επίδειξη του
εκάστοτε εισιτηρίου).

Για τους συνδρομητές, τους
φίλους και τα μέλη της ΚΟΘ
ισχύει καθημερινά για όλη
τη διάρκεια της ημέρας

Ανοιχτά από
τις 11:00 το πρωί
Coffee - Lunch - Dinner

Ζαχαρίας Σπυριδάκης

Ο Ζαχαρίας Σπυριδάκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971 από γονείς κρητικούς.

Με την Κρητική Λύρα ασχολείται από το 1980 και από το 1983 μαθητεύει κοντά στον μεγάλο κρητικό λυράρη και δάσκαλο της κρητικής μουσικής Κώστα Μουντάκη. Το 1989 λαμβάνει από το Ελληνικό Ωδείο της Αθήνας το πρώτο πτυχίο, που του παραδίδει ο Κώστας Μουντάκης με βαθμό «άριστα παμπηφεί». Από τότε και μέχρι σήμερα διδάσκει στο τμήμα κρητικής λύρας του Ελληνικού Ωδείου, στη θέση του δασκάλου του, που έφυγε από την ζωή τον Γενάρη του 1991.

Έχει δώσει συναυλίες τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό (Ηνωμένο Βασίλειο, Αμερική, Καναδά, Αργεντινή, Κίνα, Γαλλία, Βέλγιο, Ισπανία, Ιταλία, Γερμανία, Λουξεμβούργο, Τουρκία, Ρωσία, Ουκρανία, Τσεχία, Αίγυπτο, Κύπρο) ενώ έχει παρουσιαστεί σε πολλές ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές που αφορούσαν στην Κρητική παραδοσιακή μουσική.

Το 1993 δημιουργεί μαζί με μια παρέα φίλων μουσικών το σχήμα κρητικής παραδοσιακής μουσικής «Παλαϊνά Σεφέρια» καταλήγοντας σε δυο επιτυχημένες δισκογραφικές δουλειές με τον ομώνυμο τίτλο. Συμμετέχει επίσης σε πολλές παραγωγές στην Ελληνική και ξένη δισκογραφία.

Έχει εμφανιστεί στην τελετή έναρξης του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Στίβου 1997, το καλοκαίρι του 2004 στην τελετή λήξης της Ολυμπιάδας στην Αθήνα, αλλά από το 1994 συνεργάζεται ανελλιπώς με τον συνθέτη Πάνη Μαρκόπουλο ως σολίστ και τραγουδιστής-ερμηνευτής, σε έργα του συνθέτη όπως «Ερωτόκριτος & Αρετή», «Λειτουργία του Ορφέα», «Κονσέρτο –Ραψωδία για Λύρα και ορχήστρα» και άλλες συναυλίες με τα τραγούδια του συνθέτη σε περιοδείες στην Ελλάδα, αλλά κυρίως σε μεγάλες αίθουσες στο εξωτερικό.

Τον Δεκέμβρη του 2008 ταξίδεψε με την Κ.Ο.Θ μέχρι το Πεκίνο για να συμμετάσχει στην Πολιτιστική Ολυμπιάδα που έχει καθιερώσει το 2007-2008 έτος Ελλάδας στην Κίνα, με τιμώμενο πρόσωπο τον Νίκο Καζαντζάκη.

Τα τελευταία χρόνια δίδαξε στο Ελληνικό ωδείο, ωδείο Αθηνών, ΤΕΙ Άρτας και στο Μουσικό Γυμνάσιο – Λύκειο Παλλήνης.

Νέα δισκογραφική παραγωγή της ΚΟΘ

Από το Απρίλιο του 2009 κυκλοφορεί το πρώτο CD της ορχήστρας με αμιγώς ορχηστρικά έργα (και τρίτο στη σειρά CD της ΚΟΘ) του **Ildebrando Pizzetti**, ενός από τους σημαντικότερους ιταλούς συνθέτες του 20ου αιώνα. Το CD κυκλοφορεί από την εταιρεία **NAXOS**, ενώ περιλαμβάνει και έργα που ηχογραφούνται για πρώτη φορά παγκοσμίως. Εβδομήντα λεπτά ρομαντικής μουσικής με έντονα ιμπρεσιονιστικά στοιχεία και ιδιαίτερο μεσογειακό χρώμα, με έμπνευση από την αρχαία ελληνική θεματολογία, αποτελούν τη νέα πρόκληση για την ΚΟΘ, αλλά και συγχρόνως τη νέα μεγάλη της κατάκτηση.

ΚΡΙΤΙΚΕΣ

«...Είναι μια θαυμάσια εκτέλεση, καλοπαιγμένη και ατμοσφαιρική... με γεμάτο αυτοπεποίθηση παίξιμο στα κόρνα και δυναμικές αποκορυφώσεις».
 «...ο μαέστρος κ. Μιχαηλίδης και η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ασφαλώς τιμούν τη μουσική δέσνη. Το CD προτείνεται ανεπιφύλακτα».

David Hurwitz, www.classicstoday.com/review.asp – May 2009

«...αυτό είναι ένα πληθωρικό ποικιλόχρωμο CD ορχηστρικής μουσικής, που είναι θαυμάσια εκτελεσμένη και ωφελείται σε μεγάλο βαθμό στην πειθαρχία και το σεβασμό απέναντι στο μουσικό υλικό που επιβάλλει ο μαέστρος...».

Uncle Dave Lewis, www.allmusic.com/cg/amg.dll – May 2009

«...Ο Μύρων Μιχαηλίδης και η ΚΟΘ, τονίζοντας εκείνα τα σημεία, εκείνες τις δυναμικές αλλαγές, τις τόσο αγαπημένες στην εκφραστική επιθυμία του Pizzetti, καταφέρνουν να δώσουν επαρκή απόδειξη, δηλαδή ένα μουσικό όραμα, που είναι σε θέση να «αποκαλύπτει», παρά να «αφηγείται», να οσμάνει τον ακροατή, όχι μόνο να τον κάνει συμμετέχο...».

Andrea Bedetti, guide.supereva.it/musica_classica/interventi/2009/05/contro-il-verismo - 9 May 2009 (Μετάφραση από τα ιταλικά: Γαγώ Τσιντίκη)

«Όταν τα ακούσετε, [θα είστε] ευγνώμονες για το γχείρημα της Naxos να εξασφαλίσει την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, υπό τη διεύθυνση του Μύρωνα Μιχαηλίδη, για την ηχογράφησή του, μαζί με αρκετά ακόμη έργα του Pizzetti, τα οποία ηχογραφούνται για πρώτη φορά... Είναι μια μαγική στιγμή στη Naxos».

Robert R. Reilly, insidecatholic.com/joomla/index.php - 28/5/2009

«...Είναι πραγματικά πολύ ταιριαστό το γεγονός ότι μια ελληνική ορχήστρα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, παρουσιάζεται εδώ, λαμβάνοντας υπόψη τη γενικότερη συνάφεια με την Ελλάδα που έχει αυτό το CD. Έχοντας εμφανιστεί μόνο σε δύο ακόμη CD, είναι πιθανό να μην έχετε ακούσει ποτέ το σύνολο αυτό. Ωστόσο, αποτελεί πρότυπο τελειότητας, και υπό τη διεύθυνση του μαέστρου Μύρωνα Μιχαηλίδη, οι εκτελέσεις είναι τεχνικά άριστες, εξαιρετικά ποικιλόχρωμες και γεμάτες ενθουσιασμό γι' αυτό το ασυνήθιστο ρεπερτόριο».

«Η ηχογράφηση είναι πολύ καλή από την άποψη της ηχοληψίας και ουσιαστικά αναπαράγει μια πειστική εικόνα της ορχήστρας σε έναν «ζεστό» χώρο. Τα ηχοχρώματα των οργάνων είναι αρκούτως φυσικά...».

Bob McQuiston, (*Classical Lost and Found*), www.CLOFO.com, P090710 – 13/7/2009

«Σίγουρα δεν είναι τυχαίο ότι η ορχήστρα σε αυτή την ηχογράφηση προέρχεται από την Ελλάδα: η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, υπό τη διεύθυνση του Μύρωνα Μιχαηλίδη. Αυτή η κατά τα άλλα σχετικά άγνωστη ορχήστρα, της οποίας οι προηγούμενες ηχογραφήσεις έργων του Νίκου Σκαλκώτα έτυχαν καλής αποδοχής... εκτελεί το *Concerto dell'estate* εξίσου καλά με την προηγούμενη ηχογράφηση του Gardelli και της ορχήστρας του (*Orchestre de la Suisse Romande*). Και βεβαίως αποδίδει το χαρακτήρα των υπόλοιπων έργων με ατμοσφαιρική ακρίβεια».

J. Scott Morrison, www.amazon.com/review/R2MESFGP15W304 - 26/5/2009

«...Η ορχήστρα της Θεσσαλονίκης είναι μια εξαιρετική ομάδα και ο διευθυντής της, ο Μύρων Μιχαηλίδης, κατέχει και κατανοεί τις παρτιτούρες, προσδίδοντάς τους νέα και ζεστή χροιά...».

Siebe Riedstra, www.opusklassiek.nl/cd-recensies/cd-sr/srpizzetti01.htm - mei 2009

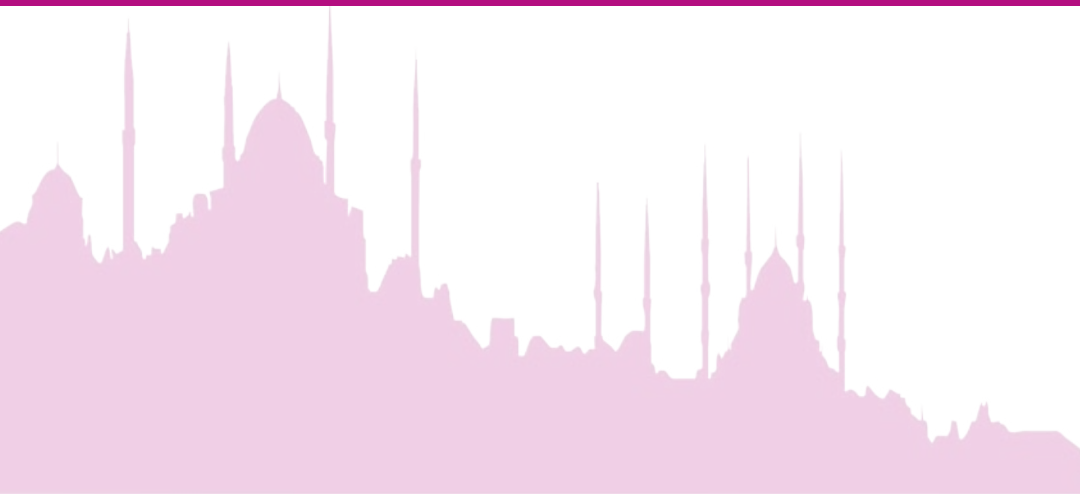
ULVI CEMAL ERKIN (1906 - 1972) ΚΩΣΕΚΣΕ, ΣΟΥΙΤΑ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ο Ulvi Cemal Erkin (1906 - 1972) ήταν ένας από τους πρωτοπόρους συνθέτες της Τουρκίας, που γεννήθηκαν την περίοδο 1904 - 1910 και έγιναν ευρέως γνωστοί ως οι Τούρκοι Πέντε. Αυτοί οι συνθέτες όρισαν ουσιαστικά την κατεύθυνση της μουσικής σύνθεσης στην Τουρκία με την εγκατάσταση του Κεμαλικού καθεστώτος. Η χρήση υλικού από την παραδοσιακή τουρκική μουσική, σε συνδυασμό με τροπικά στοιχεία, δοσμένα μέσα από ένα δυτικό συμφωνικό σύστημα ήταν το χαρακτηριστικό των συνθέσεων της ομάδας αυτής.

Πολύ νωρίς, η μητέρα του Erkin, η οποία ήταν επίσης μουσικός, αντιλήφθηκε την κλίση του προς την μουσική. Έτσι έλαβε τα πρώτα μαθήματα στο πιάνο από τον Γάλλο Mercenier και στη συνέχεια από τον διακεκριμένο στην Κωνσταντινούπολη μουσικοδιδάσκαλο Adinolfi. Παράλληλα με τις σχολικές σπουδές του, ακολουθούσε πιστά το όνειρό του να γίνει μουσικός. Το καινούργιο πολιτικό καθεστώς υπό τον Κεμάλ Ατατούρκ είχε ως στόχο να διευρύνει σε όλους τους τομείς τη δυτική σκέψη και να εκμοντερνίσει την χώρα. Φυσικά και ο τομέας της μουσικής δεν μπορούσε να μείνει ανεπηρέαστος. Για τον λόγο αυτό δίνονταν κρατικές υποτροφίες σε ταλαντούχους νέους, με στόχο την μετεκπαίδευσή τους σε κάποιο Ακαδημαϊκό Ίδρυμα στην Ευρώπη. Σε ηλικία 19 χρονών, ο Erkin κέρδισε την κρατική αυτή υποτροφία, και έτσι ξεκίνησε σπουδές στο Παρίσι: πιάνο με τον Isidor Philippe και σύνθεση με τους Jean και Noël Gallon και με την Nadia Boulanger.

Το 1930 επιστρέφει στην Τουρκία, και αρχίζει να διδάσκει στη Σχολή Μουσικής Εκπαίδευσης. Γνωρίζει την πιανίστα Ferhunde Remzi και δύο χρόνια αργότερα παντρεύονται. Μαζί πάλεψαν για να εκπαιδεύσουν νέους μουσικούς και να διευρύνουν το κοινό για την πολυφωνική μουσική σε όλη την Ανατολία. Το 1943, όταν ο Alfred Cortot επισκέφτηκε την Τουρκία και άκουσε το Κουαρτέτο εγχόρδων του Erkin, του έδωσε την ιδέα να γραφεί ένα κοντσέρτο για πιάνο. Το έργο αυτό τιμήθηκε με ένα σημαντικό βραβείο.

Έχει γράψει μεταξύ άλλων, δύο συμφωνίες, μια συμφωνιέττα καθώς και ένα κοντσέρτο για βιολί, μουσική δωματίου, έργα για πιάνο, χορωδία και σολιστική φωνή. Ο Erkin πέθανε από καρδιακή προσβολή το 1972 σε ηλικία 65 ετών, έχοντας κερδίσει πολυάριθμα βραβεία και διακρίσεις, τόσο από την πατρίδα του, όσο και από χώρες του εξωτερικού.

Η αυθεντική ποιότητα, θέρμη και φαινομενική απλοϊκότητα της μουσικής του Erkin, βοήθησαν ώστε να αυξηθεί ο ενθουσιασμός του τουρκικού κοινού για τα έργα του, τότε και σήμερα. Οι τροπικές μελωδίες καθώς και εναρμονίσεις μαζί με τους χαρακτηριστικούς ρυθμούς της τουρκικής δημοτικής μουσικής, προσδίδουν ένα χαρακτηριστικό χρώμα στα έργα του Erkin, τα οποία συναντάμε και στη Σουίτα για ορχήστρα Κόζεκκε. Το έργο αυτό γράφτηκε το 1942 και πρωτοπαίχτηκε στις 11 Μαρτίου 1943 στην ραδιοφωνία της Άγκυρας με μαέστρο τον Ernst Praetorius. Ως αφιέρωση σημειώνεται στην παρτιτούρα: «Για τον Δρ. Vedat Nedim Tör, του οποίου το ενδιαφέρον για τις τέχνες έχει συμβάλει πολύ στη σύνθεση αυτών των σελίδων (28 Οκτωβρίου 1942).»

Ο τίτλος Κόζεκκε της χορευτικής σουίτας παραπέμπει στους κόζεκ, οι οποίοι ήταν όμορφοι νεαροί, ντυμένοι με γυναικεία ρούχα, που από τον 17ο αιώνα διασκέδαζαν στα παλάτια με τους χορούς τους. Κατάλοιπα τέτοιων χορών υπάρχουν μέχρι και σήμερα. Ο Erkin ακολουθεί την κάπως ανοιχτή δομή μιας σειράς από διάφορες μελωδίες σε στυλ ραψωδίας, χειριζόμενος ωστόσο εξαιρετικά την παλέτα της μεγάλης συμφωνικής ορχήστρας, παντρεύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον δυτικό μουσικό κόσμο με τον ανατολίτικο. Δημιουργεί επίσης ενδιαφέρουσες αντιθέσεις, παρουσιάζοντας τα θέματα είτε σε όλη την ορχήστρα, είτε μεμονωμένα σε κάποια όργανα, κυρίως πνευστά. Μέσα απ' τους ρυθμούς, το χορευτικό στοιχείο είναι πάντα εμφανές, αν και υπάρχουν αλλαγές στη συναισθηματική διάθεση. Το έργο αυτό γνώρισε τεράστια επιτυχία, τόσο στην Τουρκία, όσο και στο εξωτερικό, και είναι παγκοσμίως ένα από τα πιο γνωστά τουρκικά κομμάτια του συμφωνικού ρεπερτορίου.

Evelin Voigtmann

Γιάννης Μαρκόπουλος

Ο Γιάννης Μαρκόπουλος ανήκει στους σημαντικούς σύγχρονους Έλληνες συνθέτες. Γεννιέται το 1939 στο Ηράκλειο Κρήτης και περνάει τα παιδικά του χρόνια στην Ιεράπετρα, όπου παίρνει τα πρώτα του μουσικά μαθήματα στη θεωρία και στο βιολί. Οι πρώτες μουσικές του εμπειρίες προέρχονται από την τοπική μουσική με τους γρήγορους χορούς και τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα, από την κλασική μουσική, καθώς και από τη μουσική της ευρύτερης ανατολικής Μεσογείου – και ιδιαίτερα της Αιγύπτου. Το 1956 συνεχίζει τις μουσικές σπουδές του στο Ωδείο Αθηνών με τον συνθέτη Γεώργιο Σκλάβο και τον καθηγητή του βιολιού J. Bustidui. Την ίδια εποχή εισάγεται στο Πάντειο Πανεπιστήμιο για κοινωνικές και φιλοσοφικές σπουδές, ενώ παράλληλα συνθέτει για το θέατρο, τον κινηματογράφο και το χορό.

Το 1963 βραβεύεται η μουσική του για τις Μικρές Αφροδίτες του Νίκου Κούνδουρου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, και τον ίδιο χρόνο ανεβαίνουν από νέα χορευτικά σύνολα τα μουσικά του έργα Θυσίας (χορόδραμα), Χιροσίμα (σουίτα μπαλέτου) και τα Τρία σκίτσα για χορό.

Το 1967 λόγω της δικτατορίας, ο Μαρκόπουλος αναχωρεί στο Λονδίνο, όπου κάνει μαθήματα με την Αγγλίδα συνθέτρια Elisabeth Lutyens και γνωρίζεται με τους συνθέτες Ιάννη Ξανάκη και Γιάννη Χρήστου, ενώ έρχεται σε επαφή με τα πλέον πρωτοποριακά μουσικά ρεύματα. Επίσης συνθέτει την κοσμική καντάτα Ήλιος ο πρώτος, σε ποίηση Οδυσσέα Ελύτη, και τη μουσική για τη Λυσιστράτη του Αριστοφάνη (για το Θέατρο Τέχνης, σε σκηνοθεσία Κάρουλου Κουν).

Παράλληλα ολοκληρώνει τη μουσική τελετή Ιδού ο Νυμφίος, έργο που κρατά ανέκδοτο, εκτός ενός τμήματος, του περίφημου Ζάβαρα-κάτρα-νέμια, που αποτελεί ένα από τα πιο διάσημα κομμάτια του. Στο Λονδίνο συνθέτει ακόμα τους Χρησμούς για συμφωνική ορχήστρα, και τους πρώτους Πυρρίχιους χορούς Α, Β, Γ, (από τους 24 που ολοκλήρωσε το 2001), οι οποίοι παίζονται, το 1968, από την ορχήστρα Concertante του Λονδίνου στο Queen Elizabeth Hall. Το 1969 επιστρέφει στην Αθήνα για να συμβάλει με τα έργα του στην πορεία για την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Δημιουργεί μια νέα κίνηση για την τέχνη και τη χρησιμότητά της και αναζητεί την βαθύτερη ενότητα του ανθρώπου με το φυσικό και κοινωνικό του περιβάλλον.

Με την είσοδο της δεκαετίας του '70 υλοποιεί το μουσικό του όραμα: καταθέτει μουσικά έργα που χαρακτηρίζονται στο σύνολό τους ως νέα πρόταση και τομή για τη μέχρι τότε ελληνική μουσική πραγματικότητα: ιδρύει επίσης ένα νέο και ιδιόμορφο ορχηστικό σχήμα, καθιερώνοντας με τις συνθέσεις του, τη μουσική συμβίωση και τους συσχετισμούς έκφρασης μεταξύ συμφωνικών και τοπικών παραδοσιακών οργάνων. Παράλληλα, προτείνει emphatically την «Επιστροφή στις Ρίζες», εννώνοντας τον «σχεδιασμό του μέλλοντος, με ενδοσκοπήση, μελέτη και πλησίασμα των άφθαρτων πηγών της ζωντανής τέχνης του κόσμου και επιλεγμένες σύγχρονες πληροφορίες τέχνης».

Λίγο αργότερα ιδρύει την ορχήστρα Παλίντονος αρμονία, που αποτελείται από όργανα συμφωνικά και παραδοσιακά ελληνικά. Παρουσιάζει τα έργα του στο στούντιο Λήδρα και αργότερα στη μπουάτ "Κύπταρο", με νέους τραγουδιστές και μουσικούς. Διανοούμενοι και φοιτητές γεμίζουν καθημερινά τους χώρους αυτούς, παρά τα εμπόδια της τότε εξουσίας. Πολλά από τα τραγούδια του, όπως λ.χ., τα Χίλια μύρια κύματα, η Λένγκω (Ελλάδα), ο Γίγαντας, το Καφενεϊόν η Ελλάς, τα Παραπονεμένα λόγια, το Μιλώ για τα παιδιά μου γίνονται επιτυχίες. Το ίδιο άλλωστε συμβαίνει με άλλα έργα του όπως Ελεύθεροι Πολιορκημένοι, Ο Στρατής ο Θαλασσινός ανάμεσα στους Αγάπανθους, – σε ποίηση και στίχους Σολωμού, Σεφέρη, Ελύτη, Κ.Χ. Μύρη, Μιχ. Κατσαρού, Ελευθερίου, Σκούρη, Θεοδωρίδη αλλά και δικούς του.

Το 1976 συνθέτει τη μουσική για την τηλεοπτική σειρά του BBC "Who pays the Ferryman?", και η επιτυχία του μουσικού θέματος παραμένει στην κορυφή του βρετανικού Hit-Parade για μήνες, ενώ κάνει τον συνθέτη διεθνώς γνωστό. Στα επόμενα χρόνια η φήμη αυτή εκφράζεται με πολλές μετακλήσεις για συναυλίες, και ο Μαρκόπουλος πραγματοποιεί αλληπάλληλα ταξίδια ανά τον κόσμο.

Στην καλλιτεχνική του παραγωγή, βέβαια, σημαντική θέση έχει η μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο: συνθέτει μουσική για έργα του Ευριπίδη, του Αριστοφάνη, του Μενάνδρου, του Σαίξπηρ, του Τσέχωφ, του Μπέκετ, αλλά και σύγχρονων Ελλήνων δραματουργών, όπως και για ταινίες του Κούνδουρου, του Ντασέν, του Κοσμάτου, του Μανουσάκη, του Σκαλενάκη, του Γρηγορίου και άλλων.

Από το 1980, μετά το γάμο του με την τραγουδίστρια και συνεργάτιδά του Βασιλική Λαβίνα, ξεκινά ένα νέο κεφάλαιο στη μουσική του: στηριγμένα στην εκτεταμένη πολυτονικότητα, τα έργα του ενισχύονται από το πάθος μιας ανεξάντλητης ζωικότητας.

Από τις συνθέσεις αυτής της περιόδου σημειώνουμε έργα μουσικής δωματίου, ενώ από τα έργα συμφωνικής μουσικής, το Κονσέρτο-Ραψωδία για λύρα και συμφωνική ορχήστρα, τα Μητρώα για ορχήστρα εγχόρδων, τη Συμφωνία της Ύψους, επίσης δύο ορατόρια και δύο κύκλους τραγουδιών. Το 1994 συνθέτει ένα από τα πιο σημαντικά του έργα, την Λειτουργία του Ορφέα – για φωνή, χορωδία και ορχήστρα – που απευθύνεται φιλοσοφικά στον επαναπροσδιορισμό της σχέσης του ανθρώπου με τη φύση.

Ακολουθούν η Ανα-γέννηση Κρήτη ανάμεσα σε Βενετία και Πόλη, μουσικό ταξίδι σε 4 ενότητες, η όπερα Ερωτόκριτος και Αρετή, τα Σχήματα σε κίνηση, κοντσέρτο για πιάνο εμπνευσμένο από τον Πυθαγόρα, τα Ευήλια τοπία, φαντασία για σόλο φλάουτο, ο Νόμος της Θαλπωρίς, ορατόριο-μουσικό θέαμα για φωνές, χορωδία, ορχήστρα πνευστών, μπαλέτο και εικόνες, 16 Πυρρικοί χοροί 1980-2001, Τρίπτυχο για φλάουτο έγχορδα και άρπα (2007).

Βιογραφικά στοιχεία από: wikipedia.org/wiki/Γιάννης_Μαρκόπουλος

ΠΥΡΡΙΧΙΟΣ ΑΡ. 13 «ΝΕΜΕΣΙΣ» (2000)

Σε πολλά από τα έργα του, ο Μαρκόπουλος εμπνέεται πέρα από τα μουσικά βιώματα, και από αρχαίους ελληνικούς μύθους. Ο Πυρρίχιος λ.χ. είναι ο αρχαιότερος ελληνικός πολεμικός χορός. Η παλαιότερη από τις τρεις μυθολογικές αναφορές είναι η εξής: Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Κρόνου, πριν τις Τιτανομαχίες, όταν ο Ζεός ήταν ακόμα βρέφος, οι Κουρήτες χόρευαν τον πυρρίχιο γύρω του κάνοντας δυνατό θόρυβο με τα όπλα και τις ασπίδες τους, για να μην ακούσει ο παιδοκτόνος Κρόνος το κλάμα του.

Ο Μαρκόπουλος ξεκίνησε τους πρώτους τρεις Πυρρίχιους χορούς στο Λονδίνο σε ηλικία 27 ετών, οι οποίοι πρωτοπαίχτηκαν το 1968 από την Ορχήστρα Concertante στο Queen Elizabeth Hall του Λονδίνου, υπό τη διεύθυνση του Εύδωρου Δημητρίου. Αργότερα πρόσθεσε και άλλους, συμπληρώνοντας έτσι 24 συνολικά το 2001. Και οι 24 χοροί πρωτοπαίχτηκαν στις 31 Αυγούστου 2001 στο Φεστιβάλ Αθηνών από την Ορχήστρα της Εθνικής Όπερας της Σόφιας υπό την διεύθυνση του συνθέτη. Η αρίθμηση ακολουθεί τα 24 γράμματα του ελληνικού αλφάβητου, σχηματίζεται λοιπόν ένα «μουσικό αλφαβητάρι», όπως ονόμασε κάποιος φίλος της μουσικής του τους 24 Πυρρίχιους χορούς. Σε κάθε γράμμα - αριθμός, ο συνθέτης αποδίδει και μια λέξη, η έννοια της οποίας αντανακλά το πνεύμα και το ύφος του εκάστοτε χορού.

Ο Πυρρίχιος αρ. 13 («N») αναφέρεται απ' τον συνθέτη ως «Nέμεσις». Η «Nέμεσις» ήταν μια αρχαιοελληνική θεότητα, που συνδέει τη δράση της με την ιδέα της ισορροπίας, η διατάραξη της οποίας επιφέρει αναπόφευκτα την τιμωρία. Μεταφορικά λέγοντας «Nέμεσι» εννοούμε τη θεία δίκη.

Ο Πυρρίχιος αρ. 13 εμφανίζεται αρκετά μεστός, σχεδόν αυστηρός. Στην αρχή, η ορχήστρα εισάγει το βασικό επίμονο ρυθμικό σχήμα και η τονική βάση, ο φθόγγος MI λειτουργεί σχεδόν σε όλο το κομμάτι σαν ίσον. Ένα ανοδικό μοτίβο των βιολιών αναπτύσσεται στη συνέχεια από το σόλο φλάουτο σε μια αισιόδοξη μελωδία, η οποία θα εμπλουτιστεί με ποικίλους τρόπους. Προς το τέλος του χορού δημιουργείται με πιο δεξιοτεχνικό παίξιμο του φλάουτου μια 'επιτάχυνση', πριν επαναφερθεί η αρχική ισορροπία.

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ - ΡΑΨΩΔΙΑ ΓΙΑ ΛΥΡΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ (1986 / 2007)

Με σκοπό να τιμήσει τη λύρα, το πλέον αντιπροσωπευτικό όργανο της ιδιαίτερης πατρίδας του της Κρήτης, ο Μαρκόπουλος έγραψε το 1986 το Κοντσέρτο - Ραψωδία, καθιερώνοντας μ' αυτό μία σειρά από συνθέσεις, όπου συμβιώνουν και συσχετίζονται εκφραστικά μεταξύ τους συμφωνικά και λαϊκά όργανα. Το έργο είχε την πρεμιέρα του το καλοκαίρι του 1987 στο κήπο - θέατρο Καζαντζάκης, στο Ηράκλειο της Κρήτης με την Ορχήστρα Παλίντονος Αρμονία υπό τη διεύθυνση του συνθέτη. Στη συνέχεια παίχθηκε στην Αθήνα, στο Λονδίνο, στη Χάγη και στις Βρυξέλλες. Από τότε έχει παρουσιασθεί πολλές φορές. Το 2007 ο συνθέτης επεξεργάστηκε περαιτέρω το έργο, επεκτείνοντας την συμφωνική συμμετοχή με περισσότερα έγχορδα και το 2007 ηχογραφήθηκε το έργο σε αυτή την καινούργια εκδοχή από την Συμφωνική Ορχήστρα της Όπερας της Φλάνδρας υπό την διεύθυνση του Edwig Abrath.

Η αχλαδόσχημη λύρα είναι ένα έγχορδο όργανο του οποίου η ύπαρξη τεκμηριώνεται από τη βυζαντινή περίοδο, ιδιαίτερα στον 9ο αιώνα. Έχει τρεις χορδές που κουρδίζονται σε πέμπτες - Λα - Ρε - Σολ - και παίζεται κυρίως στην Κρήτη. Ο λυράρης δεν χρησιμοποιεί την άκρη του δακτύλου για να παίξει όπως π.χ. στο βιολί, αλλά βάζει το νύχι του στις χορδές από τα πλάγια.

Το Κοντσέρτο - Ραψωδία αποτελείται από τρία μέρη - Andantino, Allegro moderato, Pyrrichios Presto -, στα οποία διακρίνεται μια πορεία προς την κορύφωση. Στο α' μέρος η λύρα παίρνει τη μελωδία από το φλάουτο, στηριγμένη από έναν βηματικό ρυθμό της ορχήστρας. Στο β' μέρος σχεδόν όλη η ορχήστρα παρουσιάζει το νέο θέμα, το οποίο στη συνέχεια στολιζέται από το σολιστικό όργανο και αναπτύσσεται σε διάλογο με την ορχήστρα. Στο γ' μέρος, σολίστ και ορχήστρα έρχονται σε κάποιο βαθμό σε αντίθεση, αφού η λύρα παρουσιάζει μοτίβα από ένα κρητικό χορό, ενώ η ορχήστρα επιμένει πιο πολύ στην ρυθμική ένταση. Σταδιακά πάντως, η χορευτική διάθεση γίνεται όλο και πιο έντονη και το παίξιμο της λύρας όλο και πιο δεξιοτεχνικό. Ο συνθέτης κατάφερε με τους ιδιαίτερους συνδυασμούς των ηχοχρωμάτων καθώς και με το χαρακτηριστικό παίξιμο της λύρας να δημιουργήσει ένα ενδιαφέρον έργο, πετυχαίνοντας την ένωση της λαϊκής με την συμφωνική μουσική.

Evelin Voigtmann

MAURICE RAVEL (1875 - 1937)

LA VALSE, ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Και το γνωστό έργο του Ραβέλ Λα Βαλς έχει τις ρίζες του σ' εκείνα τα προσχέδια του 1906. Μ' αυτό ήθελε εν μέρει να αποδώσει φόρο τιμής στη μνήμη του 'βασιλιά των βαλς', του Γιόχαν Στράους υιού, ο οποίος είχε πεθάνει μερικά χρόνια νωρίτερα. Αλλά μόλις το 1914 ασχολήθηκε πάλι με την ιδέα, δίνοντας ως τίτλο Wien (Βιέννη). Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος διέκοψε αυτά τα σχέδια και ο συνθέτης γνώρισε τη φρίκη του πολέμου ως οδηγός πρώτων βοηθειών και φορηγού. Άρρωστος πια και θλιμμένος για τον χαμό πολλών φίλων του, ο Ραβέλ άρχισε να συνθέτει το 1919, γράφοντας πρώτα το Tombeau de Couperin, ένα έργο στη μνήμη κάποιων φίλων του που πέθαναν στον πόλεμο.

Στη συνέχεια ξαναέπιασε το χορευτικό έργο κατόπιν παραγγελίας του Ντιαγκίλεφ, τώρα με νέο τίτλο La Valse, το οποίο χαρακτήρισε πλέον ως «ένα είδος αποθέωσης του βιεννέζικου βαλς, με το οποίο έρχεται στο μυαλό μου και το φανταστικό στριφογύρισμα της μοίρας.» Εμφανίζει μετά την εισαγωγή μια υπενθύμιση από βαλς του Στράους, αλλά εξελίσσεται σε κάτι πολύ πιο δυνατό, πιο σκοτεινό. Η ανεμελιά του χορού καθώς και η αριστοκρατική εμφάνιση της Βιέννης έχουν χαθεί με τον πόλεμο, αν και στην αρχή ο συνθέτης αναφέρει ως εικόνα το εξής: «Άμυδρά φαίνονται μέσα από νεφελώδη σύννεφα ζευγάρια, που χορεύουν βαλς. Σιγά σιγά διαλύονται τα σύννεφα και διακρίνουμε μια τεράστια αίθουσα στην οποία πολλοί άνθρωποι στριφογυρίζουν. Η σκηνή όλο και φωτίζεται πιο πολύ – ξαφνικά αστράφτουν οι πολυέλαιοι σε φωτεινή λάμψη στο φορτίσιμο. Μια αυτοκρατορική έπαυλη του 1955.» Η μουσική ωστόσο, ευχάριστη και χορευτική αρχικά, φαίνεται σαν να οδηγεί τους ανθρώπους σε καταστροφικό στρόβιλο... Πράγματι το φορτίσιμο στο τέλος πιο πολύ με έκριξη μοιάζει παρά με λάμψη πολυελείου.

Όταν ολοκληρώθηκε το έργο το 1920, ο Ντιαγκίλεφ δεν το αποδέχτηκε, λέγοντας πως «αυτό το έργο δεν είναι ένα μπαλέτο, αλλά ένα πορτραίτο ενός μπαλέτου.» Προσβεβλημένος, ο Ραβέλ διέκοψε τη συνεργασία με τα ρωσικά μπαλέτα και εξέδωσε το La Valse ως 'χορογραφικό ποίημα για ορχήστρα'. Πρωτοπαίχτηκε στις 12 Δεκεμβρίου 1920 στο Παρίσι με ορχήστρα και την επόμενη χρονιά στη Βιέννη στην επεξεργασία του συνθέτη για δύο πιάνο. Το 1926 παρουσιάστηκε και χορογραφικά από την Ida Rubinstein, για την οποία δύο χρόνια αργότερα ο Ραβέλ συνέθεσε και το πλέον γνωστό του κομμάτι, το Boléro.

VALSES NOBLES ET SENTIMENTALES

Τα πρώτα προσχέδια για τα “Ευγενικά και συναισθηματικά” Βαλς χρονολογούνται το 1906, όταν ο Ραβέλ ήθελε αρχικά να γράψει κάτι για την “άχρηστη ενασχόληση του κοινωνικού χορού”. Δεν προχώρησε πολύ, όμως το 1911 ένα θέμα από τα προσχέδια χρησιμοποιήθηκε στα *Valses nobles et sentimentales* για σόλο πιάνο, δίδοντας φόρο τιμής με τον τίτλο αυτό στον Φραντς Σούμπερτ. Την ίδια χρονιά το Μάιο πρωτοπαίχτηκε από τον πιανίστα Λουί Ωμπέρ, χωρίς να γνωστοποιείται το όνομα του συνθέτη. Αλλά την επόμενη χρονιά, αφού έγινε γνωστός ο δημιουργός του έργου, ζήτησε η κυρία Τρουχάνοβα απ’ τον Ραβέλ, να το ενορχηστρώσει για την ομάδα μπαλέτου της. Με τον τίτλο *Adélaïde*, ou *Le Langage des fleurs* παρουσιάστηκε ως μουσική μπαλέτου τον Απρίλη 1912 στο Théâtre du Châtelet. Όμως η υπόθεση του μπαλέτου δεν εξηγεί τη μουσική και αρχικά τα οκτώ μέρη αυτής της σουίτας από βαλς, τα οποία ουσιαστικά γράφτηκαν χωρίς διακοπή, έχουν απλές ενδείξεις για τον χαρακτήρα τους: *Modéré / Assez lent / Modéré / Assez animé / Presque lent / Vif / Moins vif / Epilogue: lent*.

Το βαλς με το σαφές ρυθμικό του σχήμα των $\frac{3}{4}$ γίνεται σύμβολο του 19ου αιώνα και εν συνεχεία της Βιέννης. Στην αρχή της εμφάνισής του είχε και μια σκανδαλιστική πλευρά, αφού ήταν ο πρώτος κοινωνικός χορός, στον οποίο το ζευγάρι αγκαλιάζονταν.

Στη σουίτα αυτή εμφανίζονται πιο γρήγορα και δυναμικά – τα ευγενικά – βαλς και πιο αργά τα “συναισθηματικά” βαλς. Έντονα ηχοχρώματα εναλλάσσονται με βελούδινα και ακόμη πιο απαλά. Υπάρχει στην ακολουθία κατά κάποιον τρόπο μία κορύφωση στο 6ο βαλς, ενώ επαναφέρεται το συναίσθημα στο 7ο, το οποίο ο συνθέτης θεωρούσε το πιο χαρούμενο και το καλύτερο μέρος της σουίτας, και πράγματι συνδυάζει το χαρακτηριστικό ύφος του βαλς με το προσωπικό ύφος του συνθέτη. Με τον επίλογο, ο Ραβέλ αναπολεί την λαμπρότητα του αργού βαλς, φανερώνοντας ήδη την εξαιρετική του ικανότητα στην χρήση της ηχοχρωματικής παλέτας της ορχήστρας.

Evelin Voigtmann

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Δισκογραφικές παραγωγές της ΚΟΘ
CD Recording Productions by the TSSO

Από τον Ιούνιο 2008 κυκλοφορεί επίσημα στη διεθνή αγορά το νέο CD της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με τη διεθνούς φήμης δισκογραφική εταιρεία BIS. Η ηχογράφηση αυτή, περιλαμβάνει αποκλειστικά έργα του Νίκου Σκαλκώτα, μερικά από τα οποία κυκλοφορούν για πρώτη φορά παγκοσμίως, με τη συμμετοχή διασημών Ελλήνων καλλιτεχνών.

In June 2008 the new CD of the Thessaloniki State Symphony Orchestra was officially released worldwide, in partnership with internationally acclaimed label BIS Records. This recording contains exclusively works by Nikos Skalkottas, some of which are world premiere recordings, featuring eminent Greek artists.

ΒΡΑΒΕΙΟ
SUPERSONIC
pizzicato.lu
02/2007

Οι απεριόριστες δυνατότητες του σαξοφώνου αξιοποιούνται στο έπακρο, σε αυτή την ευρείας γκάμας συλλογή έργων Ελλήνων συνθετών του 20ου αιώνα, σε πρώτη παγκόσμια ηχογράφηση με τον διακεκριμένο Έλληνα σαξοφωνίστα Θεόδωρο Κερκέζο. Το πρώτο CD της ΚΟΘ με την εταιρεία NAXOS έχει αποσπασεί διθυραμβικές κριτικές και διεθνείς διακρίσεις.

The saxophone's unlimited capabilities are being exploited to the full in this broad collection of works by Greek 20th-century composers, in a world premiere recording with distinguished Greek saxophonist Theodore Kerkezos. TSSO's first CD with the NAXOS label has received raving reviews and international distinctions.

www.naxos.com

www.bis.se

www.tssogr

FRIDAY 12 NOVEMBER

Thessaloniki Concert Hall

Starting at: 21:00

conductor

Isin Metin

Ulvi Cemal Erkin (1906 - 1972)

Köçekçe

Dancing Rhapsody for Orchestra (10')

Cretan Lyra

Zacharias Spyridakis

Yannis Markopoulos (1939)

From the 24 Pyrrichioi Dances (24), for
Orchestra:

Pyrrichios Dance No. 13 "Nemesis" (7')

Flute: **Nikolos Dimopoulos**

Concert - Rhapsody

For Cretan lyra and orchestra (18')

Maurice Ravel (1875 - 1937)

La Valse (18')

Valses Nobles et Sentimentales (20')

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ Κ.Ο.Θ.

	1η κατ/ρία	2η κατ/ρία	3η κατ/ρία
Πλατεία Α'	30 €	25 €	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	25 €	20 €	15 €
Εξώστης	20 €	15 €	10 €

Μειωμένο* - Ομαδικό

Πλατεία - Θεωρεία	20 €	15 €	10 €
Εξώστης	15 €	10 €	7 €

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων

Οικογενειακό	1η κατ/ρία	2η κατ/ρία	3η κατ/ρία
Πλατεία Α'	60 €	50 €	40 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	50 €	40 €	30 €
Εξώστης	40 €	30 €	20 €

1η κατηγορία: Συναυλίες: 29/9, 1/1

2η κατηγορία: Συναυλίες: 17/9, 12/11, 26/11, 6/12

3η κατηγορία: Συναυλίες: 5/11

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλέφωνο: 2310 257910

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της ΚΟΘ (Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών), Δευτέρα έως Παρασκευή 9:00 - 15:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας το ταμείο της ΚΟΘ λειτουργεί 10:00-13:00 (Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών) και 19:00-21:00 (στο χώρο της συναυλίας)

Τηλέφωνο ταμείου ΚΟΘ: 2310 236990

Εισιτήρια προπωλούνται από τα εκδοτήρια της πλατείας Αριστοτέλους και από το κατάστημα i-stores (www.i-stores.gr):
Γρ. Λαμπράκη 16 (Εύσομος, 2310 282020)

Τηλ. πληροφοριών και κρατήσεων εισιτηρίων i-stores:
801 11 15 16 17
(αστική χρέωση)

Ιστοσελίδα: www.tssο.gr

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ [-25%]

Α' ΠΑΚΕΤΟ (Συνολικό) - 7 συναυλίες
[17/9, 29/9, 5/11, 12/11, 26/11, 6/12, 1/11/11]

Πλατεία Α'	135 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	105 €
Εξώστης	80 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	70 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Β' ΠΑΚΕΤΟ (Επιλογής)

Δημιουργήστε το δικό σας συνδρομητικό πακέτο με τις μουσικές προτιμήσεις της αρεσκειάς σας, σε οποιαδήποτε ζώνη, επιλέγοντας τουλάχιστον 4 συναυλίες, με την έκπτωση του 25% στη τιμή του εισιτηρίου, που ισχύει για όλα τα συνδρομητικά πακέτα.

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΙΚΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ Κ.Ο.Θ.

	1η κατ/ρία	2η κατ/ρία	3η κατ/ρία
Πλατεία Α'	23 €	19 €	15 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	19 €	15 €	11 €
Εξώστης	15 €	11 €	8 €

Μειωμένο* - Ομαδικό

Πλατεία - Θεωρεία	15 €	11 €	8 €
Εξώστης	11 €	8 €	5 €

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων

1η κατηγορία: Συναυλίες: 29/9, 1/1

2η κατηγορία: Συναυλίες: 17/9, 12/11, 26/11, 6/12

3η κατηγορία: Συναυλίες: 5/11

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Πέμπτη 18 Νοεμβρίου

Παρασκευή 19 Νοεμβρίου

διευθυντής ορχήστρας: Γεώργιος Βράνος

Παρασκευή 26 Νοεμβρίου

διευθυντής ορχήστρας: Κάρολος Τρικολίδης
σολίστ: Χρυσούλα Μαλιαμάνη (σοπράνο)
Μαρία Λα Βίτα (μέτζο σοπράνο)

Χορωδία Θεσσαλονίκης
(διδασκαλία χορωδίας Αγγελική Κρίσιλα)
Χορωδία ΑΠΘ «Γιάννης Μάντακας»
(διδασκαλία χορωδίας Πέτρος Μπεκιαρίδης)

Δευτέρα 6 Δεκεμβρίου

διευθυντής ορχήστρας: Μίλτος Λογιάδης
σολίστ: Λουκία Λουλάκη (βιολοντσέλο)

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, Φοίνικας Θεσσαλονίκης
Ώρα έναρξης: 19:00

ΠΑΙΔΙΚΟ ΧΩΡΙΟ SOS, Πλαγιάρι Θεσσαλονίκης
Ώρα έναρξης: 20:00

Συναυλίες Κοινωνικής Προσφοράς - Παρέμβασης

Πρόγραμμα:
Antonio Vivaldi: Ο Χειμώνας από τις «4 εποχές»
Leopold Mozart : Kindersymphonie (Τoy Symphony)
Edvard Grieg: Holberg Suite

Μ.Μ.Θ. Μεγάλα Συμφωνικά Έργα
Ώρα έναρξης: 21:00

Πρόγραμμα:
Gustav Mahler: Συμφωνία αρ. 2

Η μεγαλειώδης Δεύτερη Συμφωνία του Αυστριακού συνθέτη φέρει συχνά τον επίκτητο τίτλο «Ανάσταση». Έργο μνημειωδών διαστάσεων σε πέντε μέρη, για τεράστια ορχήστρα, χορωδία και σολίστ, αποτελεί τη φυσική αλλά και μεταφυσική συνέχεια της Πρώτης, γνωστής ως «Τιτάνας»: όπως σχολίαζε και ο Μάλερ, ο νεκρός ήρωας της Πρώτης Συμφωνίας μεταφέρεται στον τάφο του υπό τους ήχους της πένθιμης μουσικής από τη Δεύτερη. Η απολύτρωση και η ανάσταση έρχονται στο φωνητικό φινάλε, όπου ο αναστάσιμος ύμνος οδηγεί σε ένα θριαμβευτικό αποκορύφωμα με φανφάρες και κωδωνοκρουσίες

Μ.Μ.Θ. Συναυλίες στον κύκλο: ΚΟΘ@mellon.gr
Ώρα έναρξης: 21:00

Πρόγραμμα:
Θόδωρος Αντωνίου: Κομμός Β΄ για ορχήστρα
Dmitri Shostakovich: Κοντσέρτο για βιολοντσέλο αρ. 1 σε μι ύφεση μείζονα, έργο 107
Wolfgang Amadeus Mozart: Συμφωνία αρ. 39 σε μι ύφεση μείζονα, KV 543

Ο Κομμός Β΄ είναι ο συγκινητικός θρήνος του Αντωνίου για τον θάνατο του Αμερικανού συνθέτη Μόρτον Γκουλντ. Στο επίκεντρο, όμως, βρίσκεται η ταλαντούχα νεαρή τσελίστρια Λουκία Λουλάκη, που αναμετρείται με το απαιτητικό Πρώτο Κοντσέρτο του Σοστακόβιτς. Αφιερωμένο στον Ροστρόπόβιτς, το έργο έχει όλα τα γνωρίσματα της μουσικής του μεγάλου Ρώσου συνθέτη: αστείρευτη ρυθμική ενέργεια, δυναμικά – έως και επιθετικά – ξεσπάσματα, ειρωνεία και σαρκασμό. Στη σκιά της πρεμιέρας του Ντον Τζιοβάνι στη Βιέννη γράφτηκε η αριστοτεχνική Συμφωνία αρ. 39 του Μότσαρτ, με τα κλαρινέτα να δίνουν ιδιαίτερο χρώμα στην ορχηστρική παλέτα.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΟΘ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Μύρων Μιχαηλίδης

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α΄

Μίκης Μιχαηλίδης

Γιώργος Πετρόπουλος

Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφινόπουλου

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γιώργος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παπά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Γιώργος Γαρυφαλλάς

Έκτορας Λάμπας

Στράτος Κακάμπουρας

Κωνσταντίνος Παυλάκος

Νίκος Πίπτας

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Ανθούλα Τζίμα

Κορυφαίοι Β΄

Αλκτέας Τζιαφέρης

Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπσιδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαμαζίδης

Ίγνα Συμονίδου

Αναστασία Μισυρλή

Νίκος Τσανακάς

Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄

Αντώνης Πορίκης

Αλεξάνδρα Βόλτοπ

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Δημοσθένης Φωτιάδης

Πάυλος Μεταξάς

Θανάσης Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Σάιπης

Απόστολος Χανδράκης

Νημίτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίοι Β΄

Λίλα Μανώλα

Tutti

Ανθούλα Κοντογιαννάκη

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωΐδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Μαρία Ανισέγκου

Δημήτρης Αλεξάνδρου

Ιωάννα Κανάτσο

Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄

Γιώργος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμेलίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδα Κυρίδης

Μιχάλης Σαουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Νικόλαος Δημόπουλος

Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Ανισέγκος

Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκίης

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ

Ντάριο Σαρτόρι

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γρασιονίδης

Κορυφαίοι Β΄

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλεξάνδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Ζαρόγκας

Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β΄

Κώστας Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι Β΄

Βασίλης Βραδέλης

Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Κωνσταντίν Ισράταε

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Σπύρος Παπαδόπουλος

Γρηγόρης Νέτσικας

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Λασκαριδής

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Φιλήμων Στεφανίδης

Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄

Φώτης Δράκος

Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλάτς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Τηνιακούδης

Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Βίπης

Μαρία-Μαργαρίτα

Κουρτπαρασίδου

Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄

Κώστας Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄

Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μόνιμοι μουσικοί της ΚΟΘ αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος ΚΟΘ

Ελένη Μπουλασίκη

Βοηθός Αναπληρωτής

Εφόρου

Ζόραν Στέπιτς

Φροντιστές ΚΟΘ

Πέτρος Γιάνσης

Γιώργος Νιμηής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΘ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Μύρων Μιχαηλίδης
e-mail: director@tssso.gr

**ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ** Φίλιππος Χατζησίμου
Τηλ. 2310 257920
e-mail: philh@tssso.gr

**ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ** Μίνα Παπακωνσταντίνου
Τηλ. 2310 257940
e-mail: secretary@tssso.gr

**ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
(εξωτερική συνεργασία)** Δέσποινα Ντάρτζαλη
Τηλ. 6936 570398
e-mail: press@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ Μαρία Νιμμή
Τηλ. 2310 257900
e-mail: maria@tssso.gr
Νίκος Κυριακού
Τηλ. 2310 257910
e-mail: info@tssso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ Μανώλης Αδάμος
Τηλ. 2310 589159
e-mail: economics@tssso.gr
Έφη Τερζή
Τηλ. 2310 589157
e-mail: accounting@tssso.gr

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Νίκος Κυριακού
Τηλ. 2310 257910
e-mail: info@tssso.gr

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ** Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ. 2310 257902
e-mail: vangelis@tssso.gr

ΤΑΜΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ Έλενα Παράσχου
Τηλ. 2310 236990

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ Τηλ. 2310 257925
email: smykoth@gmail.com

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Μονή Λαζαριστών,
Κολοκοτρώνη 21
564 30 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 589156 / 157 / 159
Fax: 2310 604854

Αίθουσα Δοκιμών ΚΟΘ
(πρώην κινηματοθέατρο Παλλάς)
Λεωφ. Νίκης 71 - 73,
546 22 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 257900/902/910
Fax. 2310 252035

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

con fuoco

ΧΟΡΗΓΟΣ

